a ¶ Vestigio. i. statim uel continuo.
b ¶ Fraudē. sic. s. de iudi. mulieres. sed ibi pena excōicationis imponitur hnō: forte ratio fuit iudicialis auctoritas pp quā ibi magis delinquitur.
c ¶ Porro. Cōpellunt vñi tpales p cēsurā ecclīasticam vt ī suis curijs admittāt abbatissas p ꝓcuratores litigare. ecclīastici ẋo in tpalib⁹ ⁊ spūa lib⁹ eoꝝ ꝓcuratores admittere debent. h. d. usq; ad. §. ⁊ qñ. Do.
d ¶ Partibus. anglicoꝝ: ⁊ normānoꝝ: ⁊ volebāt forte q licet posset p procuratorē agere. tñ illos haberent ꝓstituere in pñtia iudicis ⁊ releuare ⁊ cauere. Jo. an.
e ¶ Inducant. merito ergo potuit papa super h legē dare: ad idem. s. de fo. cōpe. c. vlti. ⁊ de iure iuran. licet. j. de sentē. ex com. decernimus.
f ¶ Tractari. Sed non ne hoc ē ius cōe omniuz mulierū q psonaliter ñ trahātur ad iudiciū. s. ō iudi. mulieres: sic q ñ trahantur inuite: sed iste nō debēt ēt volentes trahi ut ibi in. §. cetery. ⁊ h.
g ¶ Et quoniam. Ordinarij locoꝝ in subiectis monasterijs propria: in exēptis apo. auctoritate clausuram ꝓcurare debēt: nec ē pp hoc in alijs casibus iurisdictō ī exemptos superattributa. h. d. Domi.
h ¶ Demandarēt. s. e. li. de elec. vbi piculū. §. preterea: ⁊. ff. de ori. iur. l. ij. §. post originem.
i ¶ Primanib⁹. ista sunt nomina diuersa tamen idē ē officiū. xcix. di. c. i.
k ¶ Sua auctoritate. q est. j. Jo. an.
l ¶ Clausura. faciēda q est. j: Jo. an.
m ¶ Secularis. xxiij. q. v. ꝓ qest. ⁊ ꝓhibebit ñ ad iudicandū sed ad ea que deo sunt placita exequēdū. s. de offi. ordi. c. i. ⁊ pñt ad h cōpelli. xxiij q. v. administratores.
n ¶ Per hoc. ꝓtestatio quedā si. s. e. li. de elec. vbi piculū. §. pterea. et s. de here. ad abolendaz in fi. saluo eo qō habes in de. eo. titu. attendentes ī principio. Jo. an.

o ¶ Religionuz. In prima parte repetena ius. Qui quē ordīes mēdicātes īuentos post cōciliū non cōfirmatos p ipm: īquātū ꝓcesserunt de facto reuocat. In scōa pte que ī cipit ibi: cōfirmatos. de approbatis ꝓuidit: qz ꝓfessores illoꝝ possint ī ipsis remanere nullum ad ꝓfessionē recipiēdo loca noua nō emēdo: ⁊ vetera nō vendēdo sine licētia ap. se. irritās ꝝ factuz. ex cōicans facientes ꝝium. In tertia pte que incipit ibi sanc. ꝓstōnem dicit ad ꝓdicatores ⁊ minores nō extēdi pp euidētē vtilitatē ipsoꝝ: nec ad carmelitas uel heremitas: qz cōciliuz ꝓcesserūt. In quarta pte que incipit ibi ad hec. concedit psonis singularib⁹ ordinū ad quos ꝓstō extēdit ut possint trāsire ad ordīes approbatos: ſz ñ cōuētus ad cōuētū sine lītia pape. Jo.

stigio[a] reuersura sic q ī fraudez[b] residentie siue more claustral nihil fiat oio. ¶ Porro[c] ne mōiales cāz seu occasionē habeāt euagādi principes seculares ac alios dños tēporales rogam⁹ requirim⁹ ⁊ obsecramus p uiscera misericordie iesu xpi eisdez in remissionē peccaminuz nihilomin⁹ suadentes: q abbatissas ipas ⁊ ꝓtissas ac moniales q̄scumq; monasteriorū suoꝝ curaz administrationē negociaue gerentes q̄buscūqz noib⁹ cēseāt p procuratores in suis tribunalibus seu curijs litigare ꝓmittāt: ne ꝓstituēdis ꝓcuratoribus: q attornati ī aliquib⁹ ꝓtibus[d] nūcupantur seu alijs hmōi casdē oporteat euagari. ¶ Si qui ẋo ꝝ presūpserint exhortatōi huius modi rōabili atqz sctē obtempare nolentes: cū sit iuri ꝓtrariū q mulieres ꝑserti religiose per seipas litigare cogāt ⁊ a nia ꝓuiet bōestatis ⁊ piculū aiaꝝ īducat[e]: ad hoc p suos ordinarios ecclīasticos censura ecclīastica cōpellāt. ¶ Ēpis aūt et alijs ꝑlatis superiorib⁹ ⁊ iferiorib⁹ quibuscūqz iniūgimus: q ⁊ ipi cās seu negocia q̄ prefate moniales habebunt agere corā ipis aut ī curijs eorūdē: siue sint homagia fidelitatis sacra lites ul quicqd aliud: ipsa p ꝓcuratores eaꝝ fieri faciāt ⁊ tractari[f]. ¶ Et qñ[g] parū esset condēnare iura nisi eēnt qui ea executioni debite demādarent[h]: ꝑriarchis primatibus[i] archiepis ⁊ ēpis uniuersis districte ī virtute sācte obedientie sub obtestatione diuini iudicij ⁊ ītermi natione maledictiōis eterne ꝑcipiē do mandam⁹: q̄tenus eoꝝ qlibet ī ciuitate[k] ac diocesi ꝓpria in mōasterijs monialium sibi ordinario iure subiectis sua[h]: in his ẋo q̄ ad romanā immediate spectāt ecclesiam sedis aposto. aūcte: abbates ẋo ⁊ alij tā exēpti q̄z non exēpti ꝑlati ecclīarū mōasteriorū ⁊ ordinū quorūcunqz in monasterijs hmōi sibi subiectis ō clausura[l] ꝓuenienti ubi nō est ipsoꝝ monasteriorū expensis ⁊ fidelīū elemosynis: q̄s ad hoc ꝓcurent diligentius facienda: ⁊ de ipis monialibus īcludendis q̄z primuz cōmode poterunt ꝓuidere ꝓcurēt: si diuine acrīe indignationis voluerint acrimoniā euitare: ꝓtradictores atqz rebelles per censurā ecclīasticaz appel. postposita compescendo inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis[m]. ¶ Per hoc[n] āt in monasterijs exemptis ordinarij locorū quo ad alia nullam sibi credāt iurisdictionē vel ptātem aliquatenus attributaz.

Rubrica. De religiosis domib⁹.

¶ Rego. x. in cōci. gñali lugdun.

¶ Non licet nouū ordinē vel religionē aut hitatiōis noue religiōez creare ⁊ assumere: ⁊ reuocati sunt ordies mēdicātiū per papā nō approbati creati post ꝓciliū. h. d. usq; ad. §. confirmatos. Do.

Religionū[o] diuersitatem nimiā[p] ne ꝓfusionē īduceret gñalē ꝓciliū[o] cōsulta, ꝑhibitiōe vetauit. ¶ Sz qz non solū ꝓportuna[r] petētiū inbiatio illarū postmodū mltiplicationē extorsit: verū ēt aliquoꝝ presumptuosa[s] temeritas diuersorū ordinuz precipue mēdicātium quorū nondū approbatiōis meruere ꝑncipiū: effrenatam quasi multitudinem adiuenit: repetita[t] cōstōe districtius ī hibētes: ne aliqs decetero nouum ordinez aut religionem adinueniat vel habitum[v] noue religionis assumat ¶ Cūctos affatiz[x] religiones ⁊ ordines mendicātes[y] post dictū ꝓciliū adiuētos: q nullā ꝓfirmationē se. apo. meruerunt ꝓpetue ꝑhibitioni subijcimus: ⁊ q̄tenus ꝓcesserāt[z] reuocamus. ¶ Cōfirmatos[a] āt p sedē eādē: post idē tñ cōciliū istitutos q̄bus ad congruam sustētationem redditus aut possessiones habere ꝓfessio[b] siue regula quelibz interdicunt: sed p questū publicū[c] tribuere victū solet incerta mendicitas: modo decernimus subsistere[a] infrascripto: ut videlz ꝓfessoribus corūdē ordinum[d] ita liceat ī illis remanere si velint[b] q̄ nullū deiceps ad eoruz ꝓfessionē admittant[c]: nec de nouo domum[d] vel aliquez locum acquirant: nec domos seu loca[e] que hñt alienare valeāt sine sedis eiusdem lītia ꝓāli. ¶ Nos. n. ea dispositioni se. ap. reseruamus ī terre sancte subsidium: uel pauperuz: uel alios pios usus per locoruz ordinarios[f] ul eos quibus sedes ipsa commiserit conuertenda. ¶ Si vero secus presumptū fuerit: nec personarum receptio[g]: nec domoruz uel locorū

p ¶ Nimiam. pene nil īmensum bonum. in auē. ut determinatus sit nu. cleri. in pn. col. i. nec in multitudine sacrificioꝝ ꝓpitiatur deus. xxiij. q. v. scriptum. de ꝓse. di. v. nō mediocriter. ⁊ melius est paucos bonos q̄ multos malos hñe ministros. s. de eta. ⁊ q̄. c. pe. ad idē. s. eo. lib. de rescrip. c. ij. cū suis cōcor.
q ¶ Cōciliū. s. e. li. de rescrip. c. vlt.
r ¶ Importuna. s. e. li. de rescrip. c. vlt. de concess. pben. detestanda. de pe. dis. i. importuna. in auē. ut dis. iu. in pñ. ⁊ ē.
s ¶ Presumptuosa. reus enīz violate legis hñ q ꝝ legē ausus fuerit sperare qō licitū ñ ē. C. ō pe. bo. sub. l. i. in prin. ꝝ legez aūt est absqz lītia principis nouum ordinē uel collegium instituere. ut ī pre. c. ⁊. s. eo. c. vlt. ⁊ C. de col. alli. l. i. ⁊. iij.
t ¶ Repetita. sic. C. de episco. ⁊ de. repetita. sic. C. ō emē. iusti. Co. l. i. ī medio.
u ¶ Habitum. hoc intellige in pluribus simul ī eodez collegio habitantibus ⁊ eandem religionem profitentibus: alias singularis psona sectas nō inueniens ⁊ seorsuz habitās nouū habitum induere sibi posset: ad h rli. di. parsimoniam.
x ¶ Affatim. i. generaliter si dicas affatiz: tūc significabis abū de. Affatim dicens facunde significabis.
y ¶ Mendicātes. reprobat mēdicitas. xciij. di. diaconi. vlt. licet paupertas nō sit de genere malorum. xv. q. i. illa. in fi.
z ¶ Processerant. de facto.
a ¶ Confirmatos. Religiosi mēdicantes p papā post concilium approbati ⁊ instituti non pñt aliquē ad ꝓfessionem recipe domū uel locū de nouo acqrere nec acquisita sine lītia alienare nec exūcis predicare: confessiones eoꝝ audire uel ad sepulturā admittere: ⁊ ꝝ factū non tenet: ⁊ ꝝ faciens excōicatus est. h. d. vsqz. §. sane. Do.
b ¶ Professio. i. religio vel regula quā ꝓfitetur. vnde qō sequtur veniet expositiue: ⁊ hec sunt reperire in mloribus. ⁊ predicatoribus. s. ō excess. prela. nimis secundo.
c ¶ Publicum. i. publice faciēdū: ad idē. C. de mē. vali. l. una li. xi. hñt īgitur elemosynas querere vñ viuant. qz certos redditus uel possessiones nō hñt vñ sequitur incerta mēdicitas.
a ¶ Subsidere. als subsistere.
b ¶ Si velint. quasi ad religionē aliā transire poterūt: ut in fi. c. de. ad seculū nō poterūt redire ꝑm Guil. ad hoc. s. ti. ij. nō solum. ⁊. c. constitutionem.
c ¶ Admittant. ⁊ sic desinent ī seipsis ī auē. ut ōter. sit nu. cle. §. sancimus igitur. col. i.
d ¶ Domū. veterē ecclesiā bene poterūt reficere. s. de iude. c. indei. ⁊. c. consuluit. ⁊ si legetur eis domus ut vendant bene poterūt recipere: ex elemosynis. n. viuere debent: qz ex quo nō debet apud eos remanere non dicitur ad eos venisse qz non dicit versum ē. ff. de in rem verso. si pro parte. ꝑm Guil. ⁊ gar.
e ¶ Loca. prophana de alijs non erat dubium. s. de re. permu. mancipia. instit. de re. di. §. sara.
f ¶ Ordinarios. nec ordinarij hoc poterunt sine ꝓāli pape mandato vel lītia. p id quod. s. diri dispositioni se. apo.
g ¶ Receptio. quo ad recipientem: sed forte sic quo ad receptum ut aliam lacio

rem ingredi debeat: ad hoc. s. ti. ij. nō solū. arg. contra de reb. ec. non alie. hoc consultissimo. §. contractus. Uel dic q si hunc tantū ordinem intendebat profiteri non est obligatus: alias sic: ⁊ creditur ei: q2 nō ē verisimile q sit īmemor salutis sue. i. q. vij. sancimus sm guil.

acqsitio: aut ipsorū ceterorūq3[a] bonorum alienatio valeat: ⁊ nihilominus contrarium facientes sententiā excommunicationis incurrāt. ¶ Personis quoq3 ipsorum ordinum omnino interdicimus quo ad extraneos predicationis ⁊ audiende ɔfessionis officium aut etiam sepulturā[b]. ¶ Sane[c] ad predicatorū ⁊ minorū ordines[d]: quos euidens ex eis vtilitas ecclie vniuersali proueniens: perhibet approbatos: presentē non patimur cōstitutionē extendi. ¶ Ceterū heremitarū sancti augustini ⁊ carmelitarū ordines: quorum īstitutio dictū cōcilium generale precessit[e]: ī solido[f] statu volum⁹ permanere. ¶ Ad hec[g] personis ordinum ad quos cōstitutio presens extenditur trāseūdi ad reliquos ordines approbatos licentiam concedimus generalē: ita q nullus ordo ad alium ul' conuentus ad conuentū se ac loca sua totaliter[h] transferat: sedis eiusdem super hoc permissione nō obtēta.

Rubrica De capellis mōachorū.

Bonifacius octauus.

¶ Instituti in ecclesijs monachorum ad curam populi per epm̄: ad ipsorum presentationem per eūdē si causa subsit: sunt dstituendi. hoc dicit. Do.

Presbyteri qui ad curam populi per monachos in eorum ecclesijs presentantur[i] episcopis ⁊ īstituūtur ab ipsis[k] cum debeant esse perpetui[l]: consuetudine[m] uel statuto quouis ɔtrario non obstante: ab eisdem nequeunt ecclesijs nisi per episcopos[n] ⁊ ex causa rationabili[o] amoueri.

Rubrica. De iure patronatus.

Bonifacius octauus.

¶ Donatio patrōatus laici facta loco ecclesiastico ēt sine ɔsēsu epi tenet: nō tn̄ piudicat iuri epi. h. d. vsq ad. §. verum. Do.

Si laicus ius patronatus ecclesie sibi competens eidem[p]: vel alteri[q] ecclesie seu loco religioso duxerit conferendū: huiusmodi collatio quāuis absq3 assensu epi facta fuerit: efficax est censenda[r]. ¶ Per pfatam tamen collationem iuri episcopi q eidem assensum non prebuit nolumus in aliquo derogari[s]. Uerum licet patronus laicus ad presentandum tēpus habeat quadrimestre[t] duntaxat: ecclesia tamen uel monasterium cui facta est a laico iuris collatio patronatus tempus habet semestre[u]: ¶ Et omnino q̄tum ad presentationem pertinet: nō vt patronus laicus: sed ut patronus debet ecclesiasticus[x] reputari.

Rubrica De censibus exactiōib⁹ ⁊ procurationibus.

Innocentius quartus.

¶ Archieps volens prouinciam visitare prius deb3 visitare ecclias

a ¶ Ceterorū. satis videtur q tm̄ de mobilibus deberet intelligi: q2 talia debent ee subiecta q̄lia pdicata pmittūt de fi. instru. inter dilectos ad fi. ⁊ tales partes in substitutiōe fieri intelligunt q̄les in institutiōe pcesserūt: isti. de vul. ⁊ pu. sub. §. ⁊ si ex dispibus: ⁊ pmisso eis manere in ordine ⁊ ea sine quibus ibi esse nō pnt. cū aūt interdicatur eis offm̄ predicādi: ⁊ reliqua: ut seqtur: d quo vinēt nisi interdum ornamēta ⁊ libros ⁊ similia vendant. In ɔtriū videtur q2 verbum ceterorū oīa cōprehendit. ff. de ver. sig. l. ceterorum. ⁊ per verbū cetera in oībus fit institutio hrēdis. s. de testa. raynutius. Item verbū loca comprehendit imobilia. ff. d verb. sig. locus ad quid sequeretur ceterorū: si imobilia ēt sola cōprehenderet. Et pterea possunt sibi prouidere ordinē exeūdo sm Guil. necessaria fuisset declaratio. Jo. an.

b ¶ Sepulturam. predicare in aliena parochia nō l3: nisi licentia habita a rectore de here. cū ex iniuncto. absoluere alienum parochianū nō l3 sine proprij sacerdotis licentia. s. de peni. ⁊ re. oīs. nec ipsum ad sepulturā admittere nisi elegerit: ⁊ tūc parochiali relinquet canonica. s. de sepul. c. i. inter se aūt ista oīa poterūt exerceri. Si ergo isti habebant priuilegiū: ut quoslibet possent ad sepulturā admittere illud cessat ⁊c.

c ¶ Sane. Reuocatio ordinū mendicantiū: predicatores minores heremitanos ⁊ carmelitas non comprehendit. h. d. vsq ad. §. ad hec.

d ¶ Ordines. per hos duos ordines fides illuminata est: ⁊ dicitur ecclesia exaltata. de excel. pla. nimis.

e ¶ Precessit. vnde tangi non dn̄t: cū ɔciliū ne nimia futura respiciat ibi ne qs decetero.

f ¶ Solido. als solito: ⁊ hoc detrahit bonifacius de ɔcilio greg. sic. n. dicebat lr̄a ī suo statu volumus pmanere: donec de ipsis fuerit ordinatū: intēdim⁹ siqdē tā d illis: q de reliqs etiā nō mēdicātib⁹ ordinibus put aīarū saluti: ⁊ eorū statui expedire videbimus puidere: hoc est decisū: ⁊ dicebat q Greg. nolebat aliquē mendicantium dimittere nisi pdicatores ⁊ minores: de nō mēdicātibus fratres cistercien. ⁊ ordine nigrorū ⁊ de templarijs ⁊ hospitalarijs vnum ordinem facere.

¶ Ad hec. Existens de ordinibus reuocatis non collegialiter sed singulariter ad alios ordines transire pōt. h. d. Do.

g ¶ Ad hec. i. preter hec.

h ¶ Totalr. no. nō idē ī toto quo ad totū: qd ī pte quo ad ptē. totius g ordo sacrorū uel ɔuent⁹ ipsi⁹ ordinis ad aliū ordinē ul' ɔuētū se transferre nō poterit.

Presbyteri. Pōit dictū cui⁹ rationē interserit ibi: cum debeant. Domi. Emanauit ad declarationē decreta. s. eod. c. i. ⁊ eius quod ibi no. Inno. ⁊ Hostien.

i ¶ Presentant. pntationes tales fieri debent a prelato ⁊ ɔuentu de iure cōi consuetudo tn̄ potest ɔtrium inducere: ut. s. de his que fi. a prela. ca noscitur.

k ¶ Ipsis. s. episcopis: ⁊ sic nō pleno iure habeat illas. cum ad eas non spectet institutio. ut de priui. cum ⁊ plantare.

l ¶ Perpetui. non enim beneficia dantur ad tempus. lv. dis. precepta. lxx. dis. sanctorū. ⁊ de hoc de fi. presby. veniens. sicut enī matrimoniū carnale ad temp⁹ nō ɔbitur sic nec spūale: de condi. ap. c. ulti. nec legitimi actus recipiunt diem. j. d reg. iur. act⁹. nec moribus nostris expedit tpales habere filios. ff. de adopti. q̄situm. papa tn̄ potest dare prelaturas ad tempus. vij. q. i. temporis: īmutat enim substantialia. de concess. preben. proposuit. Jo. an.

m ¶ Consuetudine. ɔtrium no. inno. ⁊ Hosti. in predi. decre. qui dicebāt qd ex ɔsuetudine prescripta abbas tales potest remouere. ⁊ no. q consuetudo reuocat statuta: sed non priuilegia: vnde hoc hodie facere poterunt: qui hoc habēt ex priuilegio pape: sicut de humiliatis fertur.

n ¶ Episcopos. intelligas remoueri p epos: qn̄ p vicarios suos ad hoc mandatum hn̄tes remouentur uel per delegatos. s. de offi. vica. l3 de reg. iur. q p aliū

o ¶ Rōnabili. xvi. q. vij. inuentum. lvi. di. satis puersum. ⁊ pro leui culpa non debet remoueri: ut in pre. c. inuentum. ⁊ lxviij. di. c. i.

Si laicus Scdm Jo. an. diuidit in duas partes. Scda ibi verum. Prima ponit dictum. Scda protestatur ibi: per prefatā. Scda ēt ponit dictum qd postea ampliat ibi: ⁊ oino. Domi.

Hic approbat opinio damasi vin. bar. brixie. q h no. xvi. q. vij. nemini: ⁊ Inno. ⁊ hostie. qui hoc no. s. eo. illud. ⁊ reprobat opi. Jo. mo. i p dic. canone: ⁊ Goffre. et her. no. s. eo. illud. ⁊ c. cura. ⁊ ī multis alijs. c.

p ¶ Eidem. ⁊ sic ecclesia erit patrona sui ipsius: sic ⁊ in alijs casibus cū scilicet priuantur patroni iurepatronatus. s. eodem titu. quia clerici. de penis. in quibusdā. cū similibus. Sed pone qd capella ē vnicū habens presbyterum quis presentabit ibi presbyterum cū vacabit. Dico q si non est alius patron⁹ eps prouidebit ecclesie hoc enī dicimus regulare cū ecclesia patronum non habet per. c. xvi. q. vii. omnes basilice. ⁊ c. sequen. Jo. an.

q ¶ Alteri. sufficit quod redeat ad ecclesiam: ad idē. s. de his que fi. a pla. cum apostolica. xvi. q. i. c. vlti. ⁊ res ad suam naturam redit de facili. xxxv. dist. ab exordio. ff. de pac. si vnus. §. q si non in totum.

r ¶ Censenda. s. e. illud Contrariū videbatur p decre. supra eodem nullus. vbi dicitur: q nihil ecclesiastici iuris sine cōsensu episcopi transferri ī ecclesiam vel monasterium. sed excipe ius patronatus per predictam decreta. illud. uel de spiritualibus intendebat prohibere: sed non d spiritualibus annexis. sicut iuspatronat⁹. s. de insti. quanto sm Hostien. sed quia decreta. illa est in isto titulo ut faceret ad titulū satis videbatur etiam iuspatronatus prohibitum concedi sine auctoritate episcopi. sed satis facit ad titulum in quantum vetat ne patronus donet ecclesiam sine consensu episcopi.

s ¶ Derogari. alias derogaretur si assensum prebuisset sm formā quam habes. s. de dona. pastoralis.

¶ Uerum. Laicus quadrimestre tps h3 ad pntandū: ecclesia vero semestre: l3 a laico acquisiuerit iuspatronatus. h. d. Do.

t ¶ Quadrimestre. non habebamus olim de hoc ita expressum textum sed ita seruabamus per decre. s. eo. c. iij. ⁊ c. cum propter. que tamen hoc expresse non dicebant: habemus glo. s. de officio ordina. cum vos.

u ¶ Semestre. de conces. preben. c. ij. ⁊ sic no. q qui in ius alterius succedit non vtitur eodem iure contra regulā. j. de reg. iur. is qui in ius. ⁊ ff. eo. ti. qui in ius. ⁊ est hoc ideo: q2 ex quo res facta est ecclesiastica: ecclesiastico debet iure censeri. Et idem dicebatur olim per decretā. de preben. q lectus vltimo. ⁊ per ea que ibi no. sic etiam videri pōt in conuentionibus vbi ex persona successoris forus mutatur: ut in predicta regula dicit: ⁊ hec ne facit hec decreta. ad questionem de excōicato qui donando cessit alteri actiones si bi cōpetentes: an illi cui facta est cessio possit illo excōicato manente illas intentare. ⁊ terminauit. Bar. brix. in questione veneriali quadam cum esset sm Tan. q sic: q2 illud vitiū excōicationis persone adherens ad successorem non transit per. l. ff. de diuer. ⁊ tempo. prescript. l. an vitium. C. de acqui. pos. l. vitia. ⁊ idem Guil. in Spe. de pro. §. vlti. circa prin. ad hoc optime facit. s. qui ma. accu. pos. cum in tua. in fi. arg. contra. s. d testi. licet ex quadam. sed illud in teste: ut ibi notat. Item contra. s. e. lib. de deci. c. ij. in fi. vbi soluitur in vlti. glo.

x ¶ Ecclesiasticus. vnde legatus posset illas conferre. s. eo. cum dilectus. non poterunt variare. s. eo. pastoralis. priuatur si pntauit indignum: q dic: ut nota. s. de offi. or. cum vos. Quid dices si ecclesia ⁊ patronus laicus simul hn̄t pntare nungd habebūt. vi. menses uel q̄tuor tm̄: uel alter